

Sygn. akt III KK 193/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. R.** ,

skazanego z art. 297 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu

w dniu 27 sierpnia 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 23 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł:**

**nie uwzględnić wniosku.**

### UZASADNIENIE

Obrońca skazanego we wniesionej kasacji zamieścił wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia Sądu Apelacyjnego w (...).

Wniosek ten na uwzględnienie nie zasługuje.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalony jest pogląd – podzielany również przez ten skład, że skuteczność wniosku, o którym mowa w art. 532 § 1 k.p.k., uzależniona jest od wykazania przez stronę istnienia szczególnych okoliczności świadczących o tym, że wykonanie zaskarżonego kasacją orzeczenia pociągnęłoby za sobą dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, zaś wstrzymanie wchodzi w rachubę, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie skuteczności kasacji, już na tym

wstępnym etapie postępowania można przyjąć, że bardzo istotne względy przemawiają za jej oczywistą zasadnością (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 lutego 1997 r., V KKN 47/97, Palestra 1997, nr 7-8, s. 179 oraz z dnia 25 stycznia 2006 r., V KK 476/05, OSNKW-R 2006, poz. 196).

W niniejszej sprawie tego rodzaju wniosku, niezależnie od wagi zawartych w kasacji zarzutów, wyprowadzić się nie da.

O ewentualnej skuteczności nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniesionego przez obrońcę na korzyść skazanego nie przesądza w szczególności jego zarzut zawarty w pkt 1 kasacji wskazujący na możliwość wystąpienia w postępowaniu przed Sądem odwoławczym bezwzględnej przyczyny odwoławczej o jakiej mowa w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. Przesądza o tym – w ocenie Sądu Najwyższego orzekającego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. – data wydania wyroku przez Sąd Apelacyjny w (...) (16 stycznia 2020 r.) oraz treść pkt 3 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20 (OSNK 2020, z. 2, poz. 7), zgodnie z którym, wykładnia art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. oraz art. 379 pkt 4 k.p.c. przyjęta m.in. w pkt 2 tej uchwały, do którego odwołuje się skarżący, nie ma zastosowania do orzeczeń wydanych przez sądy przed dniem jej podjęcia oraz do orzeczeń, które zostaną wydane w toczących się w tym dniu postępowaniach na podstawie Kodeksu postępowania karnego przed danym składem sądu. Uchwała powyższa, mająca moc zasady prawnej, jest wiążąca dla innych składów Sądu Najwyższego, w tym i obecnego i dopiero odstępnie od niej, np. przez pełny skład Sądu Najwyższego może zwolnić od jej stosowania.

Również pozostałe zarzuty, nie negując ich wagi, nie mają tego rodzaju charakteru, aby już obecnie stwierdzić, nawet bez pogłębionej analizy, że zapadłe w tej sprawie orzeczenie sądu *ad quem* jest w sposób oczywisty wadliwe

Nie mogła mieć wreszcie znaczenia, przy rozpatrywaniu wniosku w trybie art. 532 § 1 k.p.k., argumentacja związana z sytuacją rodzinną skazanego. Tego rodzaju okoliczności uzasadniają wyłącznie możliwość podjęcia stosownej inicjatywy w oparciu o przepisy Kodeksu karnego wykonawczego (art. 151 § 1 k.k.w.).

W tej sytuacji, z uwagi na wyrażoną w art. 9 § 2 k.k.w. zasadę bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*).